Superstiţiile spun că Anul Nou trebuie întâmpinat alături de familie şi prieteni, iar pentru ca în următoarele 12 luni să fim sănătoşi să dansăm în aer liber.

Un obiect vestimentar de culoare roşie, bani în buzunar, vâsc, masa îmbelşugată, mersul cu Pluguşorul şi Sorcova se numără între superstiţiile şi obiceiurile românilor la trecerea dintre

anPluguşorul, Mersul cu Buhaiul, Jocul Caprei şi Jocul Ursului aducătoare de fertilitate şi Umblatul cu Sorcova pentru a transmite sănătate şi tinereţe celor colindaţi marchează datina românească la trecerea dintre ani.

Potrivit unor superstiţii ale românilor, pentru a avea noroc şi belşug în noul an pe masă se pun struguri şi smochine.

Tradiţii şi obiceiuri de Anul Nou

Odinioară, luna decembrie era numită şi Undrea, dar şi Luna lui Cojoc, Ningău sau Luna lui Andrei. În lumea satului românesc, tradiţiile, obiceiurile şi datinile păstrate reprezintă tezaurul naţional nescris şi înţelepciunea populară.

Lista tradiţiilor şi a obiceiurilor româneşti cuprinde, pe lângă colinde, jocuri cu măşti, alaiuri, teatru popular şi dansuri specifice finalului de an.

Pluguşorul este un obicei practicat de români, încă din cele mai vechi timpuri, de sărbătoarea Anului Nou.

„Uratul cu plugul sau cu pluguşorul practicat de copii şi de feciori în grupuri separate implică uneori prezenţa fizică a plugului. Textul, o istorie versificată a facerii de pâine (colac), întruneşte trăsăturile necesare mitului. Recitat în timp sacru, pluguşorul povesteşte despre naşterea pâinii la care participă succesiv aproape toţi membrii comunităţii, iar în cele din urmă colacul este împărţit tuturor. Satul întreg se adună în colacul care îi conţine simbolic pe toţi şi se desface

apoi în bucăţile împărţite egal. Trupul pâinii va trăi identic în fiecare dintre actorii şi martorii ritului", scrie Şerban Anghelescu în „Sărbători de iarnă".

Obicei agrar, structurat după modelul colindelor, Mersul cu Buhaiul este o datină păstrată de sute de ani în satele româneşti. Obiceiul Buhaiului se practică în ajunul Anului Nou, între asfinţit şi miezul nopţii. Obiectul buhai este o bărbânţă (putină) cu unul dintre capete acoperit de o bucată de piele de oaie foarte bine întinsă, din centrul căreia atârnă o slimnă (coamă) din păr de cal, ce produce un sunet grav, ciudat şi nemuzical, care aminteşte de mugetul unui taur.

Uneori buhaiul este împodobit şi i se pun coarne de berbec învelite în hârtie colorată şi ciucuri. Grupurile de urători poartă costume tradiţionale, căciuli împodobite, bice şi clopoţei, fiind răsplătiţi de gazde cu mere, nuci, covrigi şi colăcei.

Un alt obicei arhaic care se petrece în seara Anului Nou este Jocul Ursului, un joc popular cu măşti, cu caracter augural, format din urători deghizaţi. Masca-costum este lucrată din blana unui animal întreg şi este împodobită la cap cu doi canafi (ciucuri) de culoare roşie. Jocul Ursului este aducător de fertilitate, iar sunetele fluierului, ale tobelor şi ale tălăngilor vor avea ca rezultat scoaterea căldurii din pământ şi astfel solul va fi mai productiv.

Jocul Caprei este un obicei străvechi, ce se păstrează încă la români şi face parte din tradiţiile de iarnă. În ziua de Anul Nou, prin teatrul folcloric pe care Jocul Caprei îl prezintă trecând printr-un ciclu de „transformări" (moarte, înmormântare, bocete, înviere), participăm în fapt la un ritual dramatic împletit cu elemente de cult.

Potrivit tradiţiilor româneşti, mersul cu Capra, cât şi primirea urătorilor în fiecare casă de creştini aduc noroc şi belşug în gospodărie, fiind totodată un obicei important şi pentru agricultorii care considerau Jocul Caprei o chemare a forţei divine pentru atragerea roadelor bogate. Animal de cult, în vechime, capra a fost asociată cultului fertilităţii. Actul ritual al acestui joc simbolizează înmormântarea anului vechi şi renaşterea anului nou.

Un alt obicei de Anul Nou, Umblatul cu Sorcova este practicat mai cu seamă de copii. Etimologia cuvântului „sorcova" vine din bulgară, de la cuvantul surov, care înseamnă "verde crud" şi face referire la ramura verde îmbobocită pe care o foloseau urătorii în vechime. Pentru urător, Sorcova ţine loc de baghetă magică şi are calitatea de a transmite sănătate şi tinereţe

celui colindat.

Superstiţii de Anul Nou

Unele dintre cele mai cunoscute superstiţii respectate de români sunt legate de bani, noroc şi roade.

În noaptea dintre ani, se spune că este bine să avem bani în buzunar, dar şi că nu este bine să dăm bani pe 31 decembrie şi 1 ianuarie, ca să nu rămânem fără bani tot anul ce vine. În unele zone ale ţării, femeile coc o pâine în care ascund bani, iar cel care găseşte monedele va avea noroc de bani tot anul.

Pentru atragerea norocului, se consideră că este bine să avem vâsc pe masă, în noaptea de Revelion, dar şi struguri şi smochine, pentru belşug.

O altă superstiţie legată de belşug, pe care mulţi o şi respectă, spune că este bine ca prima persoana care intră în casă în prima zi a Anului Nou să fie un bărbat brunet (se spune că blonzii şi roşcaţii sunt aducători de ghinion, iar femeile de asemenea). Musafirul trebuie să intre în casă cu o crenguţă de vâsc, pâine şi sare.

În noaptea dintre ani se spune că este bine să purtăm ceva roşu, iar pe 1 ianuarie să avem haine noi, pentru noroc.

Din bătrâni se ştie că nu e bine să fie agăţat calendarul anului nou înainte ca cel în curs să se fi sfârşit, pentru că aduce ghinion.

O altă superstiţie este legată de faptul că cine va dormi în ziua de Sfântul Vasile va fi leneş tot anul.

În prima zi a anului nu este bine să aruncăm nimic, nici măcar gunoiul, pentru că dăm cu

piciorul norocului. Se mai spune că în noaptea dintre ani nu se găteşte mâncare din carne de pasăre, deoarece, aşa cum găina scormoneşte pământul şi îl împrăştie, tot aşa se risipesc norocul şi bunăstarea casei.

În prima zi din noul an nu se mătură, nu se spală, pentru a nu atrage sărăcirea casei.

Sursa: News.ro